

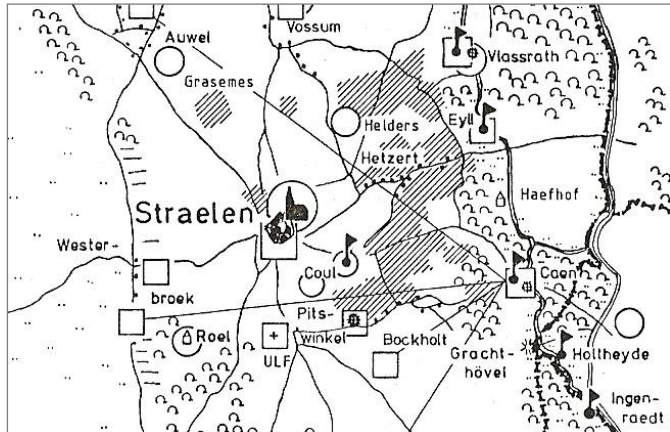
Generatie I-IV

De inleiding geeft een verantwoording van het onderzoek zoals dat tot nog toe is uitgevoerd. Ik probeer te duiden waar de familie en waar de naam vandaan komt, waarbij het Land van Kleve, maar vooral de stad Goch een prominente rol speelt. Op kaarten wordt getoond waar vlakbij het gehucht Hetzert de "Hof tho Haef" was gelegen.

De verzamelde informatie van de eerste vier generaties (1285-1425) worden geschetst en tevens wordt aangegeven hoe de samenstelling van de diverse gezinnen tot stand is gekomen. Hiervoor moesten een aantal aannames worden gedaan die beschreven worden. Het blijft lastig om zonder de feitelijke bewijzen van doop-, trouw en begraafboeken tot een verantwoorde reconstructie van een familielijn te komen. Maar hoe meer gegevens er voorhanden zijn, des te betrouwbaarder is het beeld dat tot stand gebracht kan worden.

Bij de inleiding komen ook de familiewapens aan de orde. Ook al een zeer lastige en aan wetmatigheden gebonden materie waar nog de nodige studie aan gedaan moet worden.

Om de geschiedenis wat beter te kunnen begrijpen, zijn hier en daar wat grotere lijnen geschetst met betrekking tot de politieke en economisch-maatschappelijke ontwikkelingen. De rol van de hertogen en graven van Gelre, maar ook van de abdij Graefenthal krijgen aandacht evenals de rechtspraak in deze landen door de tijd heen. Tot slot is de rol van het Wolweversgilde (het Wüllenambt) en de overgang van dit gilde naar de Broederschap van Onze Lieve Vrouw van essentieel belang geweest. De van Haaff's komen bij voortdurend voor als provisor (zaakwaarnemer) van de aan het Broederschap verbonden Arme Mannen- en Vrouwenhuis en zijn daarmee uitstekend te traceren in de Gochse samenleving.

Generatie V-IX

In deze hoofdstukken beginnen we al wat meer grip te krijgen op generatie vijf tot en met negen. (1425-1645) Waar mogelijk worden de samengestelde gezinnen in een bredere context geplaatst en doordat er steeds meer bronnen en vermeldingen beschikbaar zijn, kan er steeds meer gezegd worden over betrouwbare vader-kind relaties die soms heel duidelijk worden benoemd. De belangrijke rol van aangetrouwde vrouwen komt vaak niet verder dan N.N. We kennen hun namen niet of nauwelijks. Later wordt dat gelukkig anders.

Voornamen als Hendrick, Joannes en Derick voeren de boventoon. Maar ook Jacobus en Lambertus (Lem) komen regelmatig voor. Rond deze tijd moet ook ergens de "bron" liggen van de Meerloo' se tak die in een afzonderlijk hoofdstuk zullen worden weergegeven. Vooralsnog lijkt het om dezelfde familie te gaan, alleen wordt de achternaam consequent met AE geschreven.

De rol van de reformatie is ook van groot belang in deze landen waarbij de strijd tussen katholieken en protestanten hoog opblaait gedurende de 80-jarige oorlog. De familie van Haaff die van oudsher Rooms katholiek is, speelt door de opkomst van het calvinisme vanaf 1610 een steeds minder belangrijke rol in de Gochse samenleving. Waar ze eerst deel uitmaakten van een vooraanstaande bovenlaag van schepenen, rentmeesters, burgemeesters en provisoren, neemt hun invloed steeds meer af. Wel zien we steeds meer duidelijkheid ontstaan over het feit dat de van Haaff 's ook herbergiers en brouwers zijn en

dat ze in Goch huizen bezitten in o.a. de Roggestraat, de Schar(n)estraat. Op de Markt was het huis "Het Radt (van Avontuur) in bezit van de familie.

Lambertus (Lem) van Haeff aangeduid als "afgetakte" stamvader van de hoofdstam. Vóór deze afsplitsing lopen de voorvaderen synchroon en zijn hoofdstuk 1 en 2 (gedeeltelijk) dus voor de hele genealogie van toepassing.

Deze Meerlo' se tak vaart vanaf Lem een volledig eigen koers. Dit is de reden waarom gekozen is voor een afzonderlijke benadering en zijn de verschillende takken niet met elkaar verweven. Dit komt m.i. de duidelijkheid ten goede, alleen staat de eerste generatie hier gelijk met generatie VI van de hoofdstam. Er gaan dus vijf generaties aan vooraf alvorens Lambertus in Meerlo met een nieuwe familietak begint.

Dit hoofdstuk is nog een ruwe versie van 14 generaties basisgegevens en zal de komende tijd verder worden uitgewerkt. Maar het biedt ook de mogelijkheid voor familieleden van deze tak om e.e.a. verder uit te werken en nog de nodige naspeuringen te doen betreffende de Limburgse "chique" tak waar van Haeff tot de dag van vandaag met ae en dubbel f wordt geschreven. Naast de functies van rentmeester en schout, is het kostersambt van de Rooms Katholieke kerk van Meerlo stevig in handen van de familie.

Vanuit deze Meerlo'se tak ontwikkelt zich ook een lijn waarbij de achternaam met één f wordt geschreven.

Generatie X-XII

Generatie 10-12 (1605-1725) zijn nu aan de beurt en voor we er erg in hebben komen we terecht in de problematiek van drie gelijktijdig levende Willems. Een vader en zoon plus een neef met dezelfde voornaam "Wilhelmus" zorgen voor veel verwarring en hoofdbreken. Toch denk ik het probleem grotendeels tot de "realiteit" terug te hebben gebracht en chronologisch te hebben geordend tot het leven van genoemde drie mannen.

De traditie van herbergier gecombineerd met dat van brouwer blijft van vader op zoon doorgegeven en de Gochse herberg "Het Witte Paard" wordt met name genoemd. Deze Wirtschafft is zeker familie-eigendom van 1666-1677. Het is tevens het onderkomen van de Schutterij van St. Georg. Ook komen we in de belastingcohierien steeds het huis De Bonte Pels in de Vosstraat tegen als eigendom van de familie. We zien in dit hoofdstuk steeds duidelijker de verbintenissen met de vooraanstaande Gochse families van den Bosch en Richelraet en inmiddels kunnen we beschikken over steeds meer gegevens uit doop-, trouwen en begraafboeken.

In 1672 wordt Goch eerst door Franse en later door Brandenburgse troepen bezet en leeggeroofd. De stadskas wordt geplunderd en er worden zeer hoge belastingen opgelegd aan de burgerij. Gedurende al deze perikelen blijft Het Witte Paard overeind.

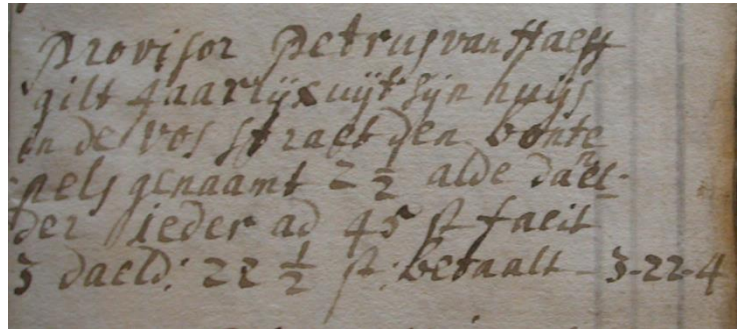
Bij generatie XIIb komt ook het leven van de Schaijkse pastoor Johannes Henricus van Haaff (zie inhoud) uitgebreid aan de orde. Ofschoon zijn exacte doopdatum niet is gevonden weten we via het testament van zijn moeder, uit welk huwelijk deze pastoor stamt. Hij vervult een belangrijke plaats in de Schaijkse samenleving en is wel de vader der armen genoemd. Hij werd bijna 100 jaar. Tevens brengt deze pastoor voor zijn neef, de latere pastoor van Megen, een "Titulus Ordiantionis" tot stand.

Generatie XIIc

In dit deel van de kroniek wordt het leven van voorvader Petrus van Haaff in beeld gebracht. Uit de vele verzamelde gegevens wordt het leven deze provisor, herbergier, brouwer, molenaar en koopman gereconstrueerd.

Wat ik over hem heb kunnen vinden zijn steeds losse fragmenten. Maar ik trof hem wel vaak en veel aan, dus op die manier sprokkel je toch de nodige gegevens bij elkaar om een summier levensverhaal te kunnen schrijven, waarbij het huis "De Bonte Pels" in de Vosstraat lang centraal staat.

Uit zijn huwelijk met Joanna Jansen worden negen kinderen geboren die ook allemaal een verhaal te vertellen hebben. De dochters worden direct in dit hoofdstuk behandeld, de jongens die de familielijn voortzetten, komen later aan bod. Er wordt steeds verwezen waar u ze terug kunt vinden. Zo levert het huwelijk

van dochter Agnes met Joannes van den Bosch –een koopman van aanzien- aardige informatie op over hun leven en hun huis “Het Klaverblad”.

Joannes van Haaff (XIIId), een broer van Petrus, passeert hier ook de revue. Van deze Jan weten we heel weinig, alleen dat hij huwde met Margaretha Huyskens en 5 kinderen kreeg waarvan twee jongens die terug zijn te vinden de XIIIe generatie. In dit hoofdstuk gaat een afzonderlijke tak van de familie behandeld worden die zich hier afsplitst. Tot slot komen ook nog de neven Bernardus, Theodorus en Petrus (XIIe-XIIg) aan bod die we evenals Joannes allemaal gaan terugvinden

Generatie XIIIa

Dit hoofdstuk begint met Joannes (XIIIa), de zoon van kuiper Gillis (Aegidius). Hij wordt in 1701 in Venray geboren, maar vestigt zich al snel als smid in Utrecht waar hij zich een huis in de Steenstraat verwerft. Hij trouwt daar drie keer en krijgt 7 kinderen. Bij zijn overlijden is een inventaris van zijn hele “hebben en houwen” gemaakt, zodat we exact kunnen lezen wat Joannes zoal bezat.

Zijn zoon Willem vinden we bij de VOC terug waar hij op verschillende schepen zoals de “Ruyskenstein”, de “Jonge Lieve” en de “Oud Haerlem” werkzaam is als scheepskorporaal en soldaat. De naar zijn vader vernoemde zoon Gillis wordt evenals zijn vader meester smid. Hij huwt later te Utrecht met Gijsberta van Cootwijck.

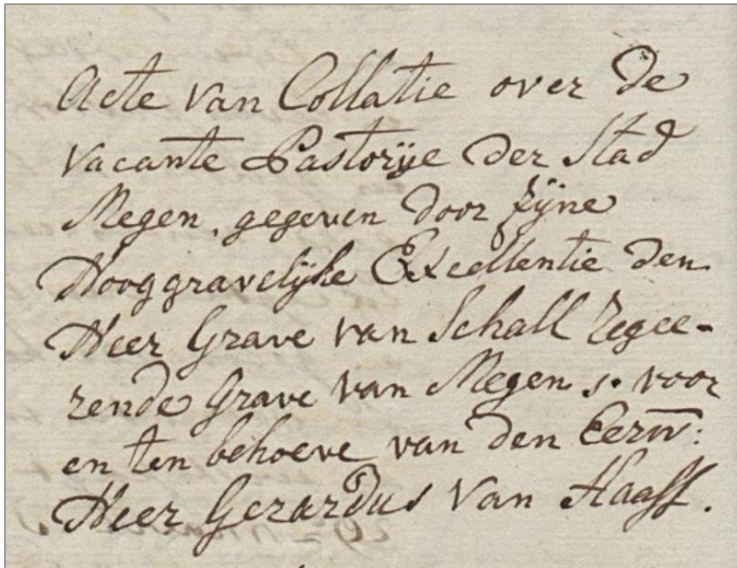
Petrus Emericus die wel in Goch wordt geboren, verhuist naar het rivierengebied waar hij te Appelterm met Catharina Bresser huwt. Later woont dit gezin in Megen en Schaijk waar ze 6 kinderen krijgen waarvan drie zonen die de nodige naam en faam verwerven.

Van al deze zonen kon een uitgebreide levensbeschrijving gemaakt worden. De eerste is Jacobus, die in Amsterdam in de leer gaat als goud- en zilversmid. Hij vestigt zich later in Den Bosch waar hij trouwt met Maria Schasebargh en waar ze tot grote welstand komen. Helaas sterft Jacobus jong, maar er was veel over hem en zijn vrouw terug te vinden in de archieven van “s Hertogenbosch. Deze zoektocht is nog niet beëindigd.

Zoon Michael of Michiel trekt ook vanuit Megen naar Amsterdam, waar hij als timmermanschuytenmaker huwt met Elisabeth Sanders. Ze krijgen slechts 1 dochter. Samen met zijn schoonvader koopt hij een huis aan de Lindeboomsgracht. Een jaar later monstert hij echter aan en treedt in dienst van de VOC. Met het schip “De Parel” vertrekt hij in december 1784 naar de oost. In het testament van zijn broer Gerardus wordt vermeld dat Michiel in Kaap de Goede Hoop is overleden.

Generatie XIIIb gaat verder met het leven van Petrus Emericus waar we in het 5^e hoofdstuk mee waren begonnen. Pastoor Johannes Henricus, de broer van Petrus bemoeit zich regelmatig met zijn broer die zijn leven maar niet “op de rit” lijkt te krijgen. Er wordt geheimzinnig heen en weer geschoven met 7 hond lands. De broers verkopen het aan elkaar of kopen het weer of het dient als borg voor een geldlening.

Vervolgens gaan we verder met de derde zoon van Petrus, de Megense pastoor Gerardus van Haaff. Over Gerardus is een compleet boek te schrijven! De pastoor is een punctueel econoom die veel bezig is met het bestieren van de parochiale kas, maar ook zijn privévermogen groeit met der tijd. Tijdens het lezen van alle weergegeven feiten zult u kennismaken met de vasthoudendheid van pastoor Gerardus. Hij schuwt het conflict niet en is voor de duivel niet bang, hetgeen hem als pastoor goed uitkomt. Zijn leven is een en al turbulentie en hij voert strijd tegen het despotisme van de Megense drossaard Roerich.

Dit brengt hem als uiterste op een punt waarop hij bijna geëxecuteerd wordt in Keulen. Toch weet hij met magistrale

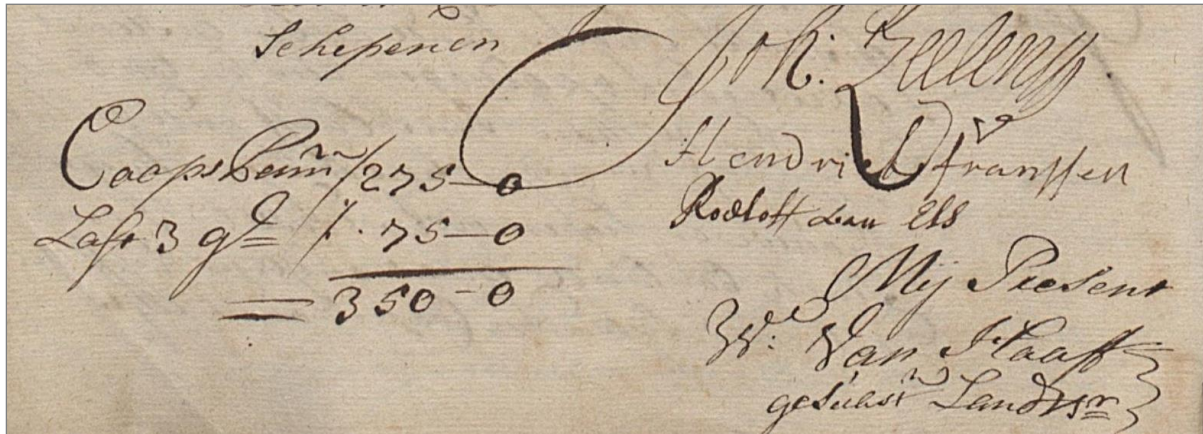
verbaliteit zijn nek uit de strop te praten en hij keert –na verbannen te zijn geweest uit zijn graafschap- weer terug in Megen. Een groot deel van zijn latere leven is hij zwak en ziekelijk, maar hij voert tot op het laatst strijd voor het gerecht omdat hij de doktersrekening exorbitant hoog vindt. In dit hoofdstuk komt ook de gedetailleerde informatie over Megen uit het eind 18^e eeuw, beschreven in het dagboek van Johannes Loeffen aan de orde, hetgeen een zeer bijzondere kijk geeft op de politieke en maatschappelijke ontwikkelingen in het stadje Megen. Tot slot komen nog een broer en zus van Gerardus tegen. Hermannus overlijdt jong en Anna Maria huwt eerst met Petrus Valkenhoff en later voor de tweede keer met Michael Kuenen. Zij overleed te Herpen! (Het leven van al deze mannen is onder XIIIb terug te vinden. Ze beschikken niet over een generatienummer omdat ze geen kinderen in de mannelijke lijn voortbrachten.)

Generatie XIIIc

Dit deel van de kroniek schetst een doorbraak in het onderzoek. Zeker zeven tot acht jaar heb ik uitgebreid gezocht naar de herkomst van deze Wilhelmus van Haaff. Duidelijk was dat hij samen met zijn vrouw Wilhelmina van den Wijenbergh, in Vierlingsbeek en zestal kinderen kreeg. Hij was niet te vinden in de vele parochies ten westen van de Maas. Systematisch kamde ik alle beschikbare doop- en trouwboeken van elke parochie uit.

Bijna heel Noord- en Midden Limburg kwamen aan bod. De afstand tussen zijn geboorteplaats Goch en Vierlingsbeek; de plaats waar we hem in 1727 voor het eerst tegenkwamen, zou – gescheiden door het veer over de Maas- slechts 15 kilometer bedragen. Het toeval was mij uiteindelijk meer dan goedgezind. De geboortedatum en -plaats van Wilhelmus, plus alle informatie van de hoofdstukken hiervoor, was uiteindelijk toch gevonden!

In het stadje Goch vallen de puzzelstukjes op z'n plaats en het hoofdstuk van Wilhelmus, de brouwer, de herbergier maar ook de schepen en gesubstitueerd Landschrijver, levert volgens mij heel veel leuke verhalen op. Dit hoofdstuk kleurt de kroniek in al haar facetten. Wilhelmus en Wilhelma overlijden beiden jong, waarmee 5 wezen worden nagelaten die door twee ooms worden “bevoogd”. Het is boeiend om te lezen hoe het deze kinderen vergaat.

In dit hoofdstuk krijgen we tevens een goed beeld van de welstand van de familie.

De dochters van het echtpaar komen in dit hoofdstuk aan de orde. Mechtildis huwt met Joannes (Nicolaas) Weghman en gaat weer in Goch wonen. Henrica trouwt met Fredericus Bockmeulen een brouwer uit Gennep en Joanna vindt Jacobus Janssen als partner, eveneens te Gennep.

Ook in dit hoofdstuk komt het leven van de broer van Wilhelmus; Antonius (XIIId) aan de orde. Hij is de laatste van Haaff die in Goch “de deuren sluit”, samen met zijn nicht Mechtildis. Het huis “De Bonte Pels” blijft tot hier een rol spelen in de familiegeschiedenis. Rond generatie XIII vindt er een afsplitsing plaats en ontstaat er een afzonderlijke tak die zich vanuit Goch naar Well, Horst en Swolgen en vervolgens naar het rivierengebied (Afferden Deest) verplaatst.

Petrus, (XIIIe) de zoon van de ca. 1676 te Goch geboren Joannes is de eerste zoon die deze weg gaat en voor “eigen” nakomelingen zorg draagt. Binnen de generatie die daarop volgt, zijn het met name Petrus en Ludovicus van Haaff die verantwoordelijk zijn voor een stuk familiegeschiedenis rond Huisseling.

Petrus huwt in 1765 met Wilhelmina Hermens van Altforst. Dit echtpaar krijgt te Afferden-Deest 10 kinderen waarvan twee zonen voor nageslacht zorgen. Ludovicus die in 1771 huwt met Wilhelmina Goossens, wordt in 1792 eigenaar van het slotje “De Ringelenbergh”. In 1827 wordt het helaas weer verkocht.

Ze krijgen samen 7 kinderen waarvan slechts 1 zoon de stamlijn voortzet. De andere 6 kinderen zijn dochters. In 1805 overlijdt vader Ludovicus van Haaff te Huisseling. Samen met zijn vrouw bewoonde hij nog steeds het Slot Ringelenberg. Waarschijnlijk wonen ook zoon Jan en wellicht ook dochter Elisabeth dan nog thuis. Johannes, de enige zoon trouwt in 1811 met Antonetta van Aar.

Opvallend is ook dat vader Ludovicus altijd met dubbel F ondertekent, terwijl Jan vanaf zijn eerste ondertekening dit met één F doet. Uit alle notariële acten blijkt een aanzienlijk bezit aan huizen en landerijen waarvan tegen het eind van Jans leven, het op de akkers staand gewas en het op de weidegronden staand gras aan de hoogstbiedende wordt verkocht.

Generatie XIVa

Zagen we in het vorige hoofdstuk het leven van vader Wilhelmus de revue passeren, hier komt zijn in 1727 geboren zoon Jacobus voor het voetlicht. Gezworene van de Vierlingsbeekse Dingbank en eveneens herbergier te Boxmeer. Na zijn huwelijk met Anna Mathea Molmans de dochter van de logementhouder, verkrijgen zij "Het Hof van Boxmeer". Opnieuw wordt er getrouwd binnen de sociale klasse van herbergiers, brouwers en logementhouders.

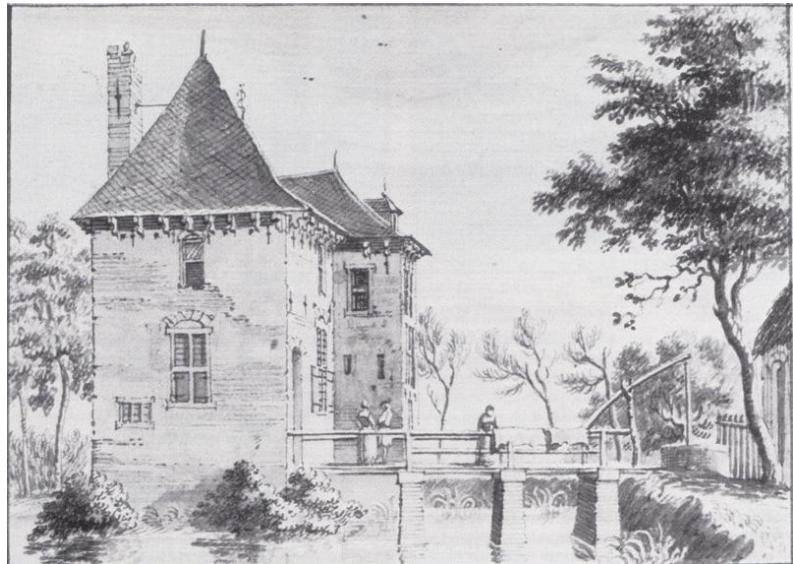
Het echtpaar krijgt 6 kinderen waarvan er drie heel jong overlijden. Er is slechts één zoon; Hendricus Wilhelmus, die de mannelijke lijn van de stamboom voortzet anders was de stamreeks hier opgehouden te bestaan.

Na een schets van hoe het jonge leven van Jacobus zich voltrekt onder het toezien van twee ooms, komen we Jacobus weer tegen als hij doende is om zoveel mogelijk familie-eigendom te verkopen. Hieronder is het door Jan de Beijer getekende adellijke huis "Den Spijker" of "Hertogentoren" (zie tek.). Hij heeft kennelijk zoveel schulden gemaakt, dat de schuldeisers hun handen ineen slaan en een faillissement aanvragen.

De twee archiefdozen vol die ik hierover in het Rijksarchief van 's Hertogenbosch terug vond gaven een uitgebreide inblik in het leven van Jacobus en Anna Mathea. Een groot deel van

de verworven erfenis verdwijnt als sneeuw voor de zon. Waar het gegeneerde geld blijft is een raadsel. In het openbaar wordt hun "have en goed" geveild en per opbod verkocht. In lange lijsten is te lezen wat de bezittingen van het echtpaar waren. Priester Caspar Molmans, de broer van Anna Mathea, koopt weer heel veel terug zodat ze niet helemaal berooid achterblijven.

Ik heb de stellige overtuiging dat "onze" Jacobus ergens gedurende zijn jonge leven het spoor is kwijtgeraakt. Het

lijkt er zelfs op dat hij op een bepaald moment onder curatele van zijn vrouw komt te staan. Rond zijn overlijden zijn vraagtekens. Hij komt niet voor in de begraafboeken, hij verdwijnt na het faillissement helemaal van het toneel en is spoorloos. Als zijn vrouw uiteindelijk ondertekent met "weduwe van Jacobus van Haaff" weten we dat hij moet zijn overleden.

Petrus (Mathias) (XIVb) de broer van Jacobus vestigt zich als brouwer in Gennep waar hij met Beatrix Reijnders trouwt. Uit dit huwelijk worden maar liefst 10 kinderen geboren. Alleen van het eerste kind is niet zeker of het ook jong is overleden, maar van alle anderen is bekend dat ze overlijden als ze 1 jaar, 2 jaar of 4 jaar oud zijn. Sommigen al na enkele maanden. Het 6^e kind lijkt het te redden, maar ook dit meisje overlijdt op haar 16^e aan dysenterie.

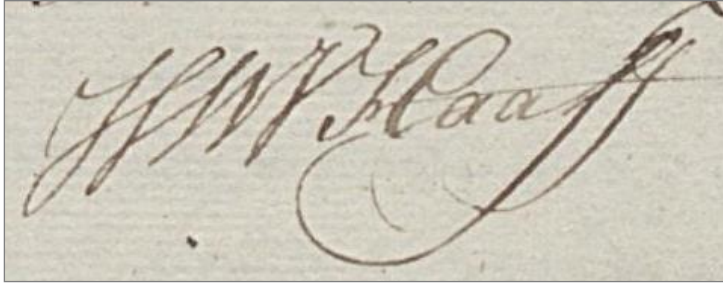
Generatie XVa

We gaven het in het vorige hoofdstuk al aan dat het leven van herbergier-kasteleijn Hendricus Wilhelmus hier aan bod zou komen. De zoon van Jacobus die in 1751 wordt geboren, trouwt met Petronella Johanna Sweeren. Uit de vele rekeningen die bewaard zijn gebleven blijkt dat het echtpaar andermaal een herberg runde. Voor een ontbijt, het middageten en het avondeten, het slapen *in een aparte camer met caggel, vuur en ligt* diende f 1-12-0 (guldens, stuivers en penningen) te worden betaald. Verder zien we dat Willem

gemeenteraadslid en president van deze raad is. Evenals zijn voorvaderen bekleedt hij dus ook weer een aantal openbare functies. Rond 1820 wonen ze in een huis "Op het Zand" in Boxmeer.

Hun eerste zoon moet jong zijn overleden, terwijl de eerste daaropvolgende dochter Jacoba Joanna (vernoemd naar opa) een rijk leven wacht samen met haar echtgenoot en bierbrouwer (hoe kan het anders) Martinus Cruijzen. Dit echtpaar bouwt weer een indrukwekkend bezit op dat overigens geheel naar de familie Cruijzen verdwijnt.

De tweede zoon van H.W. zorgt ook weer als enige zoon voor een voortgang van de stamlijn, want de laatste zoon Hermannus komt ook weer heel jong te overlijden.

A handwritten signature in dark ink on aged paper, reading 'C.W. Haaff' in a cursive script.

Cornelis Wilhelmus (XVIa) wordt in 1792 geboren en hij huwt evenals zijn grootvader ook met een Molmans, nu Maria Mechtildis. En u raadt het al, haar vader; Hendrik Molmans is herbergier van "Het Hof van Boxmeer".

De families blijven elkaar trouw. Dit echtpaar krijgt 7 kinderen waarvan er drie jong overlijden. Twee zonen zorgen voor nageslacht terwijl het leven van twee dochters hier beschreven wordt. Gertrudis huwt met Gerardus Martinus Werson en haar zuster huwt twee maal. Eerst met Jan Peek en na het overlijden van deze met Hermanus Janssen.

Door kadastrale aanduiding kunnen we vaststellen dat C.W. en Maria Mechtildis in de Steenstraat (hoek Schipperstraat) wonen. Ze bezitten daar een huis met tuin en rosmolen. Tussen 1843 en 1857, Cornelis Wilhelmus is dan al lang overleden, verkoopt zijn vrouw een groot deel van de bezittingen en vertrekt na 4 generaties Boxmeer, naar Arnhem waar ze op 63 jarige leeftijd overlijdt.

Generatie XVIIa

De tweede zoon van Cornelis Wilhelmus heet Caspar Cornelis Wilhelmus (XVIIa). Hij komt op de laatste dag van 1829 ter wereld en trouwt te Arnhem met Johanna Diesvelt. Ze krijgen drie kinderen, één dochter en twee zoons.

Het heeft er alle schijn van dat vanaf deze generatie het herbergiers en brouwersvak wordt verlaten. Vooral door toedoen van Martinus Werson, de echtgenoot van Gertrudis van Haaff, zien we meer stucadoors in de familie. Mogelijk dat ingespeeld wordt op veranderende economische ontwikkelingen? Ook Henricus Johannes de vierde zoon (zesde kind) (XVIIb) die in 1839 wordt geboren, bekwaamt zich in dit vak en staat ook te boek als beeldhouwer en modelmaker. "Hent" trouwt te Tiel met Maria Helena Petronella de Poorter. Een interessante man deze overgrootvader van mij. Een artikel in de zondagseditie van het Utrechts Nieuwsblad heeft veel licht doen schijnen op zijn professionele leven. Henricus Johannes krijgt uiteraard samen met zijn vrouw 10 kinderen, w.o. drie jongens waarvan er twee voor nageslacht zorgen. Zowel de zonen als de dochters komen in dit hoofdstuk aan bod. Enkele dochters huwen o.a. met Stants, Okhuizen en Kaak, terwijl er twee ongehuwd blijven.

De oudste zoon, Cornelis Wilhelmus (naar zijn grootvader genoemd) die in 1867 is geboren kiest voor een militaire loopbaan bij het KNIL en blijft ongehuwd. Hij speelt een actieve rol gedurende de krijgsverrichtingen in Atjeh en wordt als ritmeester onderscheiden met de Militaire Willemsorde. Zijn avontuurlijk leven passeert hier de revue. In dit laatste hoofdstuk komen ook allerlei interviews aan de orde die ik al in de jaren zeventig van de vorige eeuw had met allerlei familieleden.

De tweede zoon, mijn grootvader Leonardus Johannes (XVIIIa) had als boekhouder en azijnmeester een iets minder turbulent leven en overleed in 1911 op 42-jarige leeftijd. Een vrouw en vier kinderen achterlatend, w.o. mijn vader Leonardus Johannes Wolterus. Er werden overigens wel leuke details over zijn leven teruggevonden. In zijn jonge jaren gaat L.J. nog wel een zesjarig dienstverband aan met het leger. Mogelijk dat de carrière van zijn oudste broer daarvoor een stimulans was. Zijn weduwe Joanna Dorothea Elizabeth Smitt zorgt na zijn dood, met haar kinderen voor een opwindend Amerika-avontuur. Zij trouwt in New-York in 1920 voor de tweede keer met Joannes van Dijk van wie zij later (1925) weer scheidt. Zij overlijdt vlak voor de bevrijding in april 1945. Inmiddels is duidelijk dat zij een derde huwelijk is aangegaan met Andries Pieter de Ridder. Dit huwelijk duurde slechts een half jaar.

Theodorus Johannes (XVIIIb) (zoon drie) stond garant voor een solide en degelijk leven. Hij huwde met Jacoba Sophia Johanna de Boer en kreeg 4 kinderen, twee zoons en twee dochters. De rest van het hoofdstuk laat binnen afzienbare tijd nog een overzicht zien van alle afstammelingen tot in de 21^e en 22^e generatie vanaf de stamvader Theodoricus. Waarmee zo'n 700 jaar familiegeschiedenis eindigt in het jaar 2016 maar waar het verhaal natuurlijk niet stopt. Het kan nog op vele fronten worden aangevuld! De van Haaff-clan is nog in volle beweging.